

Premi Barnils a l'ARA per investigar la repressió econòmica de l'Estat

A. GUTIÉRREZ / A. PALÉS

Per quart any consecutiu la comunitat periodística de Catalunya es reunia ahir per celebrar la professió i entregar els premis Ramon Barnils, que reconeixen els millors reportatges d'investigació de l'any, tant inèdits com ja publicats.enguany el guardó a la millor obra publicada, que s'entrega per segon any, ha anat a parar a l'ARA i a la seva sèrie de quatre reportatges sobre la guerra econòmica contra el Procés. L'equip d'Economia va assistir a la cerimònia celebrada al Born Centre de Cultura i Memòria per recollir el guardó. Durant la gala, presentada per Candela Figueras i Xavi Cazorla, també es van premiar dues peces periodístiques més. Pedro Javier Armengou, periodista del Diari de Sabadell, va recollir el guardó a la millor obra publicada en un mitjà local i comarcal, dotat amb 800 euros, per Els empleats de Caixa Sabadell, a l'«exili» o al carrer, un reportatge que explica quines conseqüències va tenir per als treballadors de l'entitat que el BBVA absorbís Unnim (la fusió de Caixa Sabadell, Caixa Terrassa i Caixa Manlleu). També va haver-hi reconeixement per al millor treball inèdit, que va recaure en Carles Xavier Senso i la peça César Orquín, un heroi sense matisos a Mauthausen, que, com a part del premi -que té una dotació econòmica de 1.400 euros-, es publicarà aviat a l'ARA.

La guerra econòmica post 1-O

El treball de l'ARA guardonat amb el premi Ramon Barnils, dotat amb 800 euros, consisteix en una sèrie de quatre reportatges que demostraven com l'Estat, en la seva campanya de pressió contra l'independentisme, va castigar CaixaBank i el Sabadell després de l'1-O retirant milers de milions dels dipòsits de l'administració i les empreses públiques. Era una crònica detallada d'una repressió molt més subtil que la de les porres policials durant el dia de la votació. L'operació econòmica va comportar que les dues entitats patissin una setmana negra, que va acabar amb el trasllat de les seves seus fora de Catalunya.

El relat d'aquesta fuga de capitals com a mesura política es va poder fer gràcies a un profund treball amb fonts del sector i empresaris. És així com es va poder detallar de quina manera, en un sol dia, l'Estat va retirar 2.000 milions del Sabadell en fons de Renfe, Adif, Ports i RTVE. I es consignava com el ministre d'Economia, Luis de Guindos, va asserenar les entitats dient que si havien canviat la seu no havien de patir. Al cap de poques hores de la conversa, els diners tornaven a ser al compte del banc. En total, es va calcular que l'Estat podria haver mogut fins a 35.000 milions d'euros, molts més dels 9.000 milions que fins aleshores s'havien dit en altres publicacions.

Una entrega posterior recollia dotzenes de veus de directius catalans, algunes protegides per l'anonimat, per mostrar com va fer l'Estat la guerra econòmica contra Catalunya. S'evidenciava l'aliança entre la Zarzuela i la Moncloa per pressionar les empreses conjuntament i provocar el màxim canvi de seus possibles. La sèrie de reportatges també incidia en aquest efecte bola de neu i la diferència entre realitat i relat, ja que 80 de les 100 empreses més grans de Catalunya van mantenir la seva seu al país.

Els reportatges els van signar els periodistes de l'ARA Àlex Font Manté, Albert Martín, Natàlia Vila i Albert Cadanet. Però l'equip de la secció d'Economia del diari creu que cal ampliar el perímetre del mèrit d'aquest guardó. "Hem de parlar també dels grans mereixedors d'aquest premi", explica Martín. "Parlem de les fonts, dels empresaris, dels directius i dels empleats que decideixen trencar els codis de silenci. Ho fan únicament perquè es coneguin nous fets o per qüestionar relats interessats o falsos. Aquestes veus es juguen sovint la feina. No sabem si el periodisme pot arribar a transformar el món, però sí que estem segurs que callar el que saps no millora res. Gràcies, per tant, als que confien en el periodisme i alcen la veu".

En el mateix sentit es va expressar el president del Grup Barnils, Ferran Casas, durant el seu discurs, en el qual va assegurar que la limitació de les llibertats "ha de ser revertida amb més periodisme, amb valentia dels periodistes i les empreses i, en el cas del nostre país, amb la complicitat de les institucions que envien, per exemple, un missatge negatiu quan es resignen al repartiment partidari del govern dels nostres mitjans públics". Casas va afegir que el Grup Barnils vol premiar "treballs que ens connecten molt amb el moment, amb la sortida desigual de la crisi i les seves conseqüències, amb el debat sobre la memòria històrica i la necessitat de revisar algunes veritats".

El premi Ramon Barnils s'entrega des del 2015, any en què el Grup Barnils va recuperar el guardó que tradicionalment impulsava la revista El Temps i que va desaparèixer el 2008. Enguany el jurat dels premis ha estat format, a més de pel president del Grup Barnils; per Mònica Lablanca, directora dels mitjans públics de Sant Cugat del Vallès; Joan Maria Morros, vicedegà del Col·legi de Periodistes de Catalunya; Carles Pont, professor de la UPF; Montse Eras, professional de SomMollet i SomGranollers, i Antoni Bassas (ARA).

L'equip de l'ARA Economia recull el premi Barnils

Publicat a: Diari Ara, 13 de desembre de 2018

Font del document: https://www.ara.cat/media/Premi-Barnils-ARA-investigat-repressio_0_2142385796.html